

स्यापि समकक्षत्वम् । 'संनिहितबालान्धकारा भास्वन्मूर्तिश्च' इत्यादौ विरोधाभासेऽपि विरुद्धार्थस्य प्रतिभातमात्रस्य प्ररोहाभावान्न श्लेषः । एवं पुनरुक्तवदाभासेऽपि ।

तेन 'येन ध्वस्त—' इत्यादौ प्राकरणिकयोः, 'नीतानाम्—' इत्यादावप्राकरणिकयोरेकधर्माभिसंबन्धानुसृत्ययोगितायाम्,

'स्वेच्छोपजातविषयोऽपि न याति वक्तुं

देहीति मार्गणशतैश्च ददाति दुःखम् ।

मोहात्समुत्क्षिपति जीवनमप्यकाण्डे

कष्टं प्रसूनविशिखः प्रभुरपबुद्धिः ॥'

इत्यादौ च प्राकरणिकाप्राकरणिकयोरेकधर्माभिसंबन्धादीपके,

अर्थयोः समकक्षत्वाभावोपपादकं समकक्षत्वं परस्परनिरपेक्षतया प्रधानत्वम् । तथ । चार्थद्वयस्य समकक्षत्वे श्लेषस्य विषयः संभवति । प्रकृते तूद्देश्यविधेयभावेन गुण-प्रधानभावापेक्षितया तुल्यकक्षत्वाभावाद्भूपकेण श्लेषो बाध्यते । अन्यथा श्लिष्टपर-स्परितरूपकस्य निर्विषयतापत्तेरिति भावः । नन्वेवमपि विरोधाभासोच्छेदस्तत्र समकक्षार्थद्वयस्याभिधानेन श्लेषस्य निर्वाधप्रसरत्वादित्यत आह—संनिहितेति । संनिहितो बालः केश एवान्धकारो यत्र सा, भास्वन्मूर्तिर्देहीप्यमानशरीरा । अथ संनिहितनवीनान्धकारा सूर्यस्वरूपा चेति विरोधः ॥ प्रतिभातमात्रस्य पदार्थस्मृ-तिविषयस्यैव । प्ररोहाभावादयोग्यत्वेन शब्दानुभवाभावात् । तथा चार्थद्वयस्य शब्दानुभवेऽपि श्लेषस्य विषयसंभवादुत्सर्गत्वम्, विरोधाभासस्यायोग्यतया शब्दा-नुभवाभावेऽपि विषय इत्यपवादत्वमिति भावः ॥ पुनरुक्तवदाभासेऽपीति । द्वितीयार्थस्य पुनरुक्ततया शब्दानुभवो न भवतीति भावः । ननु तर्हि के श्लेषवाध्या इत्यपेक्षायामाह—तेनेति । समासोक्त्यादौ श्लेषस्य प्रसङ्गाभावादेव बाध्यत्वासं-भवेनेत्यर्थः । प्राकरणिकयोरित्येकधर्माभिसंबन्धादित्यग्रेणान्वयः । माधवोमा-धवयो रक्षणोपयोगित्वेन प्राकरणिकत्वम् । अप्राकरणिकयोरिति । पद्ममृगवि-शेषयोरुपमानत्वेऽप्राकरणिकत्वमिति भावः । तुल्ययोगितायामिति विद्यमाना-यामपीत्यग्रेणान्वयः ॥ स्वेच्छेति । दुर्मतिराजसेवकस्योक्तिरियम् । प्रसूनविशिखः कामः, अपरबुद्धिश्च प्रभुः । कष्टं कष्टहेतुः । कष्टहेतुत्वमुपपादयति पादत्रयेण—स्वेच्छया उपजाता उपपन्ना विषया उपभोगसाधनद्रव्याणि यस्य सः । न याति विषयान्नुभवति । गत्यर्थानां ज्ञानार्थत्वात् । मार्गणशतैर्याचकसमूहैर्देहीति वक्तु-मर्थात्तेभ्यो दुःखं ददाति । महाबुद्धिस्तु देहीति वचनं विनैव याचकेभ्यो धनं ददातीति भावः । मोहादपराधभ्रमात् समुत्क्षिपति हरति । अकाण्डे अकाले ॥

1. तेनेति । विशेषविषयकालंकारान्तरैः श्लेषस्य बाध्यत्वेनेत्यर्थः ॥

1. 'इत्यत्र च' घ. 2. 'एकधर्माभिधानसंभवात्' क.

साहि० ४२